

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 30 października 2013 r.

Poz. 3180

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE Nr 82/2013 WOJEWODY KUJAWSKO-POMORSKIEGO

z dnia 29 października 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXV/499/2013 Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia 23 września 2013 r. zmieniającej uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Inowrocławia dla dwóch terenów w rejonach ulic: Rąbińskiej, Zielnej, Chmielnej, Żytniej i Szparagowej oraz 6 Stycznia, Stanisława Staszica i Studziennej.

Uzasadnienie

W dniu 23 września 2013 roku Rada Miejska Inowrocławia, na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.), w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 130, poz. 871) podjęła uchwałę Nr XXXV/499/2013 zmieniającą uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Inowrocławia dla dwóch terenów w rejonach ulic: Rąbińskiej, Zielnej, Chmielnej, Żytniej i Szparagowej oraz 6 Stycznia, Stanisława Staszica i Studziennej.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w celu oceny jej zgodności z przepisami prawnymi w dniu 30 września 2013 r.

Z uwagi na stwierdzone naruszenie obowiązujących przepisów prawa, pismem z dnia 10 października 2013 r., znak: WI.III.4131.42.2013.JS wszczęto postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący Rady Miejskiej Inowrocławia w piśmie z dnia 16 października 2013 r., znak: BRM.0004.49.2013 odniósł się do uwag podniesionych przez organ nadzoru. W ocenie Wojewody Kujawsko-Pomorskiego udzielone odpowiedzi nie wyjaśniły jednak wszystkich kwestii wskazanych przez organ nadzoru.

Organ nadzoru dokonując oceny w/w uchwały pod kątem jej zgodności z przepisami prawnymi, stwierdził, że narusza ona dyspozycję wynikającą z treści z art. 17, w związku z art. 27 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Zgodnie z art. 27 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Przepis ten wprowadza generalną zasadę, zgodnie z którą miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zmienia się w takim samym trybie, w jakim został on uchwalony. Powołana ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa w jakim trybie przeprowadza się zmianę miejscowego planu i nie daje Radzie Miejskiej kompetencji ani możliwości decydowania, czy przeprowadzenie procedury planistycznej jest w danym przypadku konieczne, zasadne i celowe, czy też nie. Należy podkreślić, że cyt. ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie

przewiduje możliwości prostowania oczywistych błędów pisarskich, które pojawiły się w tekście bądź na rysunku planu w sytuacji, gdy taki błąd wystąpił na etapie podejmowania uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ustawa ta nie przewiduje również innego trybu, niż przeprowadzenie właściwej procedury planistycznej, który umożliwiłby doprowadzenie do spójności zapisów uchwały w sprawie miejscowego planu, bez względu na rodzaj i zakres zmian.

Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, w którym podkreślono, że „ani cyt. ustawa o samorządzie gminnym ani ustawa (...) o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (...) nie przewidują bowiem instytucji prostowania błędów lub oczywistych pomyłek w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, będących aktami prawa miejscowego. Takie rozwiązanie przyjmują jedynie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dla decyzji i postanowień administracyjnych, ale stosowanie tu jakiegokolwiek analogii jest wykluczone. Co więcej, cyt. ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymaga, żeby zmiana planu miejscowego została dokonywana w takim samym trybie, jak uchwalenie planu (art. 27). Każdą zatem poprawkę, nawet uznaną przez organ planistyczny za sprostowanie „oczywistego błędu” należy traktować jako zmianę planu wymagającą przeprowadzenia procedury planistycznej. Brak takiej procedury prowadzi wprost do stwierdzenia nieważności podjętej uchwały (*arg. ex art. 28 cyt. ustawy*)” (wyrok WSA w Krakowie z dnia 17 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Kr 775/10).

Wejście w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w brzmieniu opublikowanym w organie promulgacyjnym, wywołuje określone skutki prawne (wiąże adresatów). Z zasady demokratycznego państwa prawa wynika, że obywatel ma prawo oczekiwać rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy na podstawie aktu prawnego w brzmieniu ogłoszonym we właściwym organie promulgacyjnym. Obowiązkiwanie przepisu zamieszczonego w dzienniku urzędowym ma walor bezwzględny, formalny. Wynika to z celów i funkcji ogłoszenia aktu (przepisu prawnego). Z tych względów miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może podlegać zmianie bez zachowania trybu określonego przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Gdyby dopuścić możliwość prostowania obowiązującego planu, bez zachowania ustawowej procedury jego zmiany, to wówczas niweczona mogłaby być zasada stabilności i pewności prawa, gdyż - jak już wyżej zaznaczono - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego (*vide*: wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2008 r., sygn. akt I OSK 366/08, wyrok NSA z dnia 13 sierpnia 2010 r., sygn. akt II OSK 1488/10).

Należy dodać, że zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawierają żadnego rozróżnienia w zakresie procedury planistycznej dotyczącej charakteru dokonywanych zmian w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W konsekwencji stwierdzić należy, że wszystkie zmiany planu miejscowego muszą być dokonywane z zachowaniem procedury planistycznej, w tym wymogów określonych w art. 14 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 17 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Tym samym organ nadzoru stwierdził, że brak jest podstaw prawnych umożliwiających dokonywanie zmian w planie miejscowym, nawet jednostkowych, z pominięciem procedury planistycznej określonej w art. 17 cyt. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Mając powyższe na uwadze stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXV/499/2013 Rady Miejskiej Inowrocławia z dnia 23 września 2013 r. zmieniającej uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Inowrocławia dla dwóch terenów w rejonach ulic: Rąbińskiej, Zielnej, Chmielnej, Żytniej i Szparagowej oraz 6 Stycznia, Stanisława Staszica i Studziennej jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

wz. Wojewody Kujawsko-Pomorskiego
Wicewojewoda
Zbigniew Ostrowski